

Dimineata la fereastră

Ina M.

Într-o dimineată oarbă, când te-mpiedici de covoare,
Sprijini mâna de perete fără să simți cât de tare
Este zidul ce-nconjoară realitatea ta precară
Stai lângă fereastra rece , lasă ochii ca să-ți sară
De pe-o creangă l-altă creangă și de-acolo să se-ndrepte
Către cerul care știe încă-o zi să o aștepte...

Cu cafeaua neagră-n ceașcă lasă gândul ca să-ți zboare
Către ziua ce mijește și să speri că sfântul soare
Îți va da din nou binețe și-ți va lumina cărarea
Chiar de vei munci într-una, ne-văzând muntele, marea...
Mulțumește Celui care încă-o zi îți dăruiește,
Fă din fiecare clipă o-amintire de poveste.

Darul vieții să-l iubești, zi de zi să-ncepi cu gânduri
De recunoștință pentru că poți alte începuturi
Să dai orelor ce curg ca măgelele din perle
Din șiragul vieții tale peste infinite stele...
Umple-ți viața cu iubirea ce ți-a dat-o Dumnezeu,
Dimineata s-o începi cu gândul la El mereu!